

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

טז תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

טז דוד היה נזהר שלא לישן שתין נשמיין (פרוש ששים נשימות), כדי שלא יטעם טעם מיתה; הגה: ובגמרא פ' הנישן משמע דדוקא ביום היה נזהר (דברי עצמו וענין בבית יוסף).

זוהר שולחן ערוך

זוהר פרשת ויגש (ר"ה) דוד המלך היה שומר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה היא, ודוד, משום מקומו שהוא חי, לא היה ישן אלא ששים נשימות, שעד ששים נשימות חסר אחת הוא חי, משם והלאה טעם אדם טעם מיתה ושלט בו הצד של רוח הטמאה.

וזוה היה שומר דוד המלך, שלא יטעם טעם של מיתה, ושלט (שלא ישלט) בו צד של רוח אחרת, משום שששים נשימות חסר אחת הוא הסוד של החיים שלמעלה, עד ששים נשימות שהם ששים וחסר נשימה אחת נשימות עליונות, ואלו הסוד שלהן, שהחיים תלויים בהם, ומכאן ומטה הוא סוד המות. ועל כן דוד היה משער את שעור הלילה כדי שיתקיים בחיים, שלא ישלט בו טעם המות, וכשנחלק הלילה היה דוד עומד במקומו, משום שבאשר מתעורר חצות הלילה והכתר הקדוש מתעורר, צריך שלא ימצא את דוד קשור במקום אחר, במקום המות.

שולחן ערוך

יז. יש נוהגין לרחץ פיהם שחרית מפני הרירין שבתוך הפה.

יח. אלו דברים צריך נטילה במום. הקם מהמטה והוצא מבית הכסא. ומבית המרחץ. והנוטל

ו. אין צריך רביעית לנטילת ידים לתפלה.

ז. טוב להקפיד בנטילת ידים שחרית בכל הדברים המעכבים בנטילת ידים לסעודה הגה: מיהו אינו מעכב לא בלי ולא כח גברא ושאר דברים הפוסלים בנטילת הסעודה (מרדכי ריש פ' אלו דברים תשובת רשב"א סימן קצ"א).

ח. נטילת ידים שחרית אין נוטלין על גבי קרקע, אלא לתוך בלי.

ט. מים של נטילת ידים שחרית, אסור ליהנות מהם, ולא ישפכם בבית, ולא במקום שעוברים שם בני אדם.

י. נוטל בלי של מים ביד ימינו, ונותנו ליד שמאלו כדי שיריק מים על ימינו תחלה.

יא. לא יטל ממי שלא נטל ידיו שחרית.

יב. אם שכשף ידיו לתוך בלי של מים, עלתה לו נטילה לקריאת שמע ולתפלה, אבל לא לרוח רעה שעליהם. אם שכשף ידיו בשלש מימות מחלפים, יש להסתפק אם עלתה לו להעביר רוח רעה שעליהם.

יג. אם היה נעור כל הלילה, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו שחרית להתפלל ולהעביר רוח רעה מידיו: הגה: ויטלם בלא ברכה (הרא"ש ב"ב ד' ורשב"א סי' קצ"א).

יד. השפים קדם עמוד השחר ונטל ידיו, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו פעם אחרת בשיאור היום, להעביר רוח רעה השורה על הידים: הגה: ויטלם בלא ברכה.

טו. ישן ביום, יש להסתפק אם צריך לערות מים עליהן ג' פעמים ויטלם בלא ברכה.